

**UCHWAŁA NR 201/XXVII/2021
RADY GMINY TRZEBIELINO**

z dnia 19 maja 2021 r.

**w sprawie przyjęcia Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy
w Rodzinie Gminy Trzebielino na lata 2021-2025**

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt. 15 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (tj. Dz. U. z 2020 poz.713 ze zm.) w związku z art. 17 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2020r. poz.1876 ze zm.), art.6 ust.1 i ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tj. Dz. U. z 2020r. poz. 218 ze zm.)

Rada Gminy Trzebielino uchwala, co następuje:

§ 1. Przyjmuje się Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie Gminy Trzebielino na lata 2021-2025 stanowiący załącznik do niniejszej uchwały .

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Wójtowi Gminy Trzebielino.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady

Jerzy Tarnowski

**Program Przeciwdziałania
Przemocy w Rodzinie
oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie
Gminy Trzebielino
na lata 2021-2025**

Trzebielino 2021

Spis treści

1. Wprowadzenie.....	str.3
2. Definicja i rodzaje przemocy.	str. 4
3. Charakterystyka zjawiska przemocy na terenie gminy Trzebielino.	str.6
4. Cele programu.	str.10
4.1 Cel główny.	str.10
4.2 Cele szczegółowe.	str.10
5. Założenia i przewidywane efekty Programu.	str.12
6. Adresaci Programu.	str.13
7. Koordynator i realizatorzy Programu.	str.14
8. Źródła finansowania Programu.	str.14
9. Monitoring Programu	str.14

1. Wprowadzenie

Uchwalenie Gminnego programu przeciwdziałania przemocy w rodzinie oraz ochrony ofiar przemocy w rodzinie przez Radę Gminy to zadanie wynikające z ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie.

Kolejne obowiązki przypisane gminie przez ustawodawcę to prowadzenie poradnictwa i interwencji w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie, szczególnie poprzez działania edukacyjne, służące wzmocnieniu opiekuńczych i wychowawczych kompetencji rodziców w rodzinach zagrożonych przemocą, zapewnienie osobom dotkniętym przemocą w rodzinie miejsc w ośrodkach wsparcia oraz tworzenie zespołów interdyscyplinarnych.

Niniejszy dokument stanowi wypełnienie jednego ze wskazań ustawy, pozwala jednocześnie na dokonanie szczegółowej analizy problemu oraz prezentuje konkretne metody przeciwdziałania przemocy występującej w społeczności lokalnej, jaką tworzą na co dzień mieszkańcy gminy Trzebielino. Celem strategicznym programu jest przeciwdziałanie przemocy w rodzinie, ochrona ofiar przemocy w rodzinie oraz zwiększanie dostępności i skuteczności profesjonalnej pomocy. Program określa szczegółowe zadania do realizowania, ukierunkowane na rozwój systemu przeciwdziałania przemocy oraz współpracy międzyinstytucjonalnej, zapewnienie dostępności pomocy osobom i rodzinom z problemem przemocy domowej, kształtowanie świadomości społecznej w zakresie zjawiska przemocy w rodzinie.

Gminny Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie jest kontynuacją działań podejmowanych w ramach realizacji wcześniejszego programu, obejmującego lata 2016-2020.

Podstawa prawną działań związanych z przeciwdziałaniem przemocy w rodzinie jest:

- Konstytucja Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 roku(tj. Dz.U. z 1997 roku nr 78 poz. 483 ze zm.)
- Ustawa z dnia 26 października 1982 roku o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tj. Dz.U. z 2019 poz. 2277 ze zm.)
- Ustawa z dnia 29 lipca 2005 roku o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie (tj. Dz.U. z 2020 poz. 218 ze zm.)
- Ustawa z dnia 12 marca 2004 roku o pomocy społecznej (tj. Dz.U. z 2020 poz. 1876 ze zm.).

Program Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie Gminy Trzebielino na lata 2021-2025 zgodny jest z Krajowym Programem Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie i stanowi integralną część Strategii Rozwiązywania Problemów Społecznych Gminy Trzebielino.

2. Definicja i rodzaje przemocy

Każdy intuicyjnie rozumie, czym jest przemoc w rodzinie. Ustawa o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie definiuje przemoc jako jednorazowe albo powtarzające się umyślne działanie lub zaniechanie naruszające prawa lub dobra osobiste osób najbliższych - w rozumieniu art. 115 § 11 kodeksu karnego, a także innych osób wspólnie zamieszkujących lub gospodarujących - w szczególności narażające te osoby na niebezpieczeństwo utraty życia, zdrowia, naruszające ich godność, nietykalność cielesną, wolność, w tym seksualną, powodujące szkody na ich zdrowiu fizycznym lub psychicznym, a także wywołujące cierpienia i krzywdy moralne u osób dotkniętych przemocą.

W odniesieniu do zachowań przemocowych w rodzinie zwraca się uwagę na cztery cechy charakterystyczne, które są ze sobą ściśle powiązane, występują jednocześnie i stanowią istotę problemu.

Pierwszą jest intencjonalność, co oznacza, że postępowanie sprawcy nie jest przypadkowe, ma charakter świadomego i zamierzonego działania. Drugim równoległym mechanizmem jest wykorzystanie przez sprawcę nierównowagi sił fizycznych, psychicznych czy ekonomicznych do wymuszenia na osobie bliskiej pożądanego zachowania. Trzecia cecha to uderzenie w dobro drugiej osoby, naruszenie jej wolności osobistej i godzenie w jej podstawowe prawa. Ostatnia cecha to spowodowanie konkretnej szkody psychicznej bądź fizycznej, zadawanie bólu i cierpienia.

Specjaliści z Ogólnopolskiego Pogotowia dla Ofiar Przemocy w Rodzinie definiują pięć rodzajów przemocy:

1. Fizyczną – jej istotą jest naruszenie nietykalności fizycznej, polegającej na zachowaniach intencjonalnych, prowadzących do uszkodzenia ciała lub niosących takie ryzyko, np. popychanie, szarpanie, ciągnięcie, szturchanie, klepanie, klapsy, ciągnięcie za uszy, włosy,

szczypanie, kopanie, bicie ręką, pięścią, uderzenie w twarz - tzw. „policzek”, przypalanie papierosem, duszenie, krępowanie ruchów, itp.;

2. Psychiczną – polega na naruszeniu godności osobistej. Osoba stosująca przemoc psychiczną wykorzystuje: groźby, poniżanie, obrażanie, wyzywanie, osądzanie, ocenianie, krytykowanie, straszenie, szantażowanie, nieliczenie się z uczuciami, krzyczenie, oskarżanie, obwinianie, oczernianie, krzywdzenie zwierząt, czytanie osobistej korespondencji, ujawnianie tajemnic, sekretów, wyśmiewanie, lekceważenie, itp. Celem nadrzędnym tego rodzaju zachowań jest sprawowanie kontroli nad ofiarą;

3. Seksualną – to działanie mające na celu naruszenie sfery intymnej drugiego człowieka.

Polega na zmuszaniu osoby do aktywności seksualnej wbrew jej woli, kontynuowaniu aktywności seksualnej, gdy osoba nie jest w pełni świadoma, bez pytania jej o zgodę lub gdy na skutek zaistniałych warunków obawia się odmówić. Przymus może polegać na bezpośrednim użyciu siły lub emocjonalnym szantażu. Do najczęstszych zachowań przemocowych w tej sferze należą: wymuszanie pożycia, obmacywanie, gwałt, zmuszanie do niechcianych praktyk seksualnych, nieliczenie się z życzeniami partnerki/partnera, komentowanie szczegółów anatomicznych, ocenianie sprawności seksualnej, wyglądu, itp.;

4. Ekonomiczną – jej istotę stanowi naruszenie własności drugiej osoby. Wiąże się z celowym niszczeniem dóbr materialnych, pozbawianiem środków lub stwarzaniem warunków, w których nie są zaspokajane niezbędne dla przeżycia potrzeby. Do najbardziej rozpowszechnionych działań w ramach przemocy ekonomicznej należą: niszczenie rzeczy, włamanie do zamkniętego osobistego pomieszczenia, kradzież, używanie rzeczy bez pozwolenia, zabieranie pieniędzy, przeglądanie dokumentów, korespondencji, dysponowanie czyjąś własnością, zaciąganie pożyczek "na wspólne konto", sprzedawanie osobistych lub wspólnych rzeczy bez uzgodnienia, zmuszanie do spłacania długów, itp.;

5. Zaniedbanie – polega na niezaspokajaniu podstawowych potrzeb emocjonalnych fizycznych i materialnych, np. niedawaniu środków na utrzymanie, pozbawianiu jedzenia, ubrania, schronienia, braku pomocy w chorobie, nieudzieleniu pomocy, uniemożliwianiu dostępu do miejsc zaspokojenia podstawowych potrzeb: mieszkania, kuchni, łazienki, łóżka, toalety, itp.

Bardzo rzadko sprawca stosuje wobec swojej ofiary jedną formę przemocy. Zwykle wykorzystuje różne jej rodzaje, na przemian łącząc je tak, aby uzyskać pełną kontrolę nad osobą doznającą przemocy.

Pomimo upływu czasu i coraz większej świadomości społecznej, w środowiskach dotkniętych przemocą od pokoleń może ona uchodzić za coś „normalnego” - taki sposób

bycia, życia, wychowania czy funkcjonowania w rodzinie/małżeństwie. W takich sytuacjach część osób doświadczających przemocy nie zgłasza się po pomoc, bo nie widzi takiej potrzeby, ani nie dostrzega sensu w takim działaniu. Taka osoba zapytana o to, czy jest osobą doświadczającą przemocy w rodzinie, może zaprzeczyć i być w pełni przekonany, że tak właśnie jest. Inne osoby doświadczające przemocy w rodzinie są świadome swojej sytuacji, ale przez poczucie wstydu, czy przekonanie o nieuchronności swego losu, nie proszą o pomoc i nie przyznają się do bycia osobą doświadczającą przemocy. Zazwyczaj niestety jest tak, że jeżeli ktoś raz zastosował przemoc wobec bliskich osób, bardzo prawdopodobne jest, że zastosuje ją po raz kolejny.

Osoby dotknięte przemocą nie widzą sensu zmiany swojej sytuacji, nie proszą o pomoc ponieważ przemoc powtarza się w charakterystycznym schemacie zwanym cyklem przemocy, gdzie po „gorszym” okresie zawsze pojawia się ten „lepszy czas”. Tzw. cykl przemocy opiera się na trzech fazach:

1. Faza narastania napięcia – osoba stosująca przemoc jest napięta i poirytowana, często robi awantury z byle powodu, prowokuje kłótnie;
2. Faza gwałtownej przemocy – ostry incydent przemocowy, osoba stosująca przemoc staje się gwałtowna i wpada w szal;
3. Faza „miodowego miesiąca” – jest to okres skruchy sprawcy przemocy, który wówczas najczęściej przeprosza, żałuje tego co zrobił, obiecuje bezwzględną poprawę i okazuje miłość.

3. Charakterystyka zjawiska przemocy na terenie gminy Trzebielino.

W gminie Trzebielino, na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie, zarządzeniem Wójta Gminy powołany jest Zespół Interdyscyplinarny. Zespół zajmuje się problemem przemocy w rodzinie oraz procedurą Niebieskiej Karty. W skład zespołu wchodzi przedstawiciele pomocy społecznej, tj. pracownicy socjalni i asystent rodziny miejscowego ośrodka pomocy społecznej, przedstawiciel GKRPA w Trzebielinie, przedstawiciel policji, zawodowi kuratorzy sądowi dla nieletnich i dorosłych Sądu Rejonowego w Miastku, pedagodzy szkolni szkół z terenu gminy, przedstawiciel Prokuratury Rejonowej w Miastku oraz przedstawiciel Żandarmerii Wojskowej w Ustce.

Zespół na spotkaniach (zwoływanych nie rzadziej niż raz na trzy miesiące) omawia bieżące problemy rodzin, w których występuje przemoc, ale także zagrożonych

wykluczeniem, w których występują różnego rodzaju uzależnienia, niewydolnych wychowawcza itp. W każdym przypadku ustalany jest indywidualny plan pracy z rodziną.

Grupy robocze natomiast, w których skład wchodzi kurator, policjant i pracownik socjalny, zajmują się pracą ze sprawcą i ofiarą przemocy w rodzinie, tj. procedurą Niebieskiej Karty; informują o możliwościach i uprawnieniach, proponują konkretne rozwiązania sytuacji kryzysowej, oczywiście dostosowane do potrzeb i możliwości stron, opracowane z pełną akceptacją stron.

Poniższa tabela prezentuje dane liczbowe dotyczące spotkań w ramach zespołu interdyscyplinarnego oraz wszczętych procedur Niebieskiej Karty na przestrzeni czterech ostatnich lat.

Tabela 1; Liczba spotkań ZI i procedur Niebieska Karta w latach 2017-2020

	2017	2018	2019	2020
Liczba NK	6	5	3	8
Liczba zakończonych procedur NK	8	6	4	6
Liczba spotkań ZI	6	7	6	4
Ilość spotkań grup roboczych w ramach ZI	14	17	10	16

Źródło: Sprawozdania roczne GOPS oraz materiały ZI.

Wszystkie procedury Niebieskiej karty na terenie gminy podejmowała Policja. Z powyższego zestawienia wynika, że najwięcej procedur Niebieskiej Karty rozpoczęto w 2020 roku, na co znaczący wpływ miał czas pandemii COVID-19, a więc izolacji rodzin, często długotrwałej. Konieczność stałego przebywania ze sobą członków rodzin spowodowała przymus nauczenia się od nowa życia ze sobą, a izolacja to niewątpliwie czynnik stresogenny. Zaistniała sytuacja powodowała wzrost napięcia, w wyniku czego często dochodziło do incydentów przemocy domowej.

Dopełnieniem obrazu skali przemocy na terenie gminy Trzebielino jest poniższa tabela.

Tabela 2; Liczba postępowań karnych wobec osób stosujących przemoc.

Rok	Rodzaj postępowania wykonawczego	
	Kara pozbawienia wolności z zawieszeniem i dozorem kuratora sądowego	Kara ograniczenia wolności z obowiązkiem nieodpłatnej pracy na cele społeczne
2017	1	9
2018	2	0
2019	2	1
2020	3	0

Źródło: *Dane statystyczne Sądu Rejonowego w Miastku za lata 2017-2020.*

Powyższe dane dotyczą postępowania karnego wobec osób stosujących przemoc – wg przepisów kodeksu karnego. Są to różne formy przemocy m.in.: znęcanie się fizyczne i psychiczne najczęściej nad członkiem rodziny, wymuszanie określonych zachowań na innych osobach, groźba popełnienia przestępstwa na innej osobie czy też kradzież z użyciem przemocy.

Postępowanie karne to przeważnie finał sprawy przemocy. Bardzo często jednak, szczególnie kiedy w rodzinie wychowują się dzieci, sprawa w pierwszej kolejności trafia do przewodniczącego zespołu interdyscyplinarnego w postaci Niebieskiej Karty. Podejmowane działania więc wobec sprawcy i ofiary przemocy są wielotorowe.

Dzięki skutecznym i konsekwentnym działaniom zespołu interdyscyplinarnego i grup roboczych wiele procedur Niebieskiej Karty zostało zakończonych ze względu na ustanie przemocy w rodzinie lub zrealizowanie indywidualnego planu pomocy w rodzinie. Dobra współpraca, bezpośrednia wymiana spostrzeżeń, podejmowanie szybkich, niepowtarzających się, konkretnych działań, usprawniło pracę instytucji zaangażowanych w przeciwdziałanie przemocy.

Przemoc bowiem występuje w rodzinach o różnym statusie społecznym, nie koniecznie w rodzinach mniej majątnych. Często łączy się z nadużywaniem alkoholu, na co wskazują rejestry Gminnej Komisji ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych. Figurują w nich osoby zgłoszone przez członków rodzin, pracowników socjalnych, policję celem

rozpoczęcia procedury zobowiązania do leczenia uzależnienia. W tych zgłoszeniach pojawiają się informacje o incydentach przemocy- fizycznej i psychicznej, pod wpływem alkoholu.

Tabela 3; Liczba osób objętych pomocą GKRPA i skierowanych na leczenie.

rok	Osoby zgłoszone do GKRPA	Osoby skierowane na leczenie uzależnienia od alkoholu
2017	13	2
2018	8	4
2019	6	5
2020	2	4

Źródło: Dane statystyczne GKRPA w Trzebielinie za lata 2017-2020.

Z powyższego zestawienia wynika, że skala zjawiska na terenie gminy nie jest wielka, jednak należy mieć świadomość, że nadal nie wszystkie przypadki nadużywania alkoholu- szczególnie w środowisku, gdzie są małoletnie dzieci, są zgłaszane go Komisji celem podjęcia kroków wobec osoby uzależnionej. Tam, gdzie środowisko objęte jest wsparciem pomocy społecznej, gdzie toczy się procedura NK, łatwiej zaobserwować i zgłosić przypadek. Natomiast niekiedy sytuacje nadużywania alkoholu, a czasami w związku z tym przemocowe, dzieją się w czterech ścianach tzw. „dobrych rodzin”, gdzie trudniej dotrzeć.

Tabela 4; Liczba rodzin wg powodów przyznania pomocy w ramach ustawy o pomocy społecznej.

Powód przyznania pomocy	rok			
	2017	2018	2019	2020
alkoholizm	16	16	14	22
przemoc	1	1	1	1

Źródło: sprawozdania GOPS w Trzebielinie za lata 2017-2020.

Z danych GOPS wynika także, że na przestrzeni lat 2017-2020 każdego roku jedna rodzina objęta była wsparciem, w różnych formach, z powodu przemocy w rodzinie. Zwiększa się natomiast liczba rodzin, w których pomocy udzielono m.in. na skutek nadużywania alkoholu.

4. Cele programu.

Cele programu ujęte zostały w jeden cel strategiczny oraz cele szczegółowe, których realizacja umożliwi osiągnięcie zamierzonego celu strategicznego.

4.1 Cel główny programu.

Ograniczenie zjawiska oraz skutków przemocy w rodzinie w gminie Trzebielino poprzez zwiększenie dostępności i skuteczności profesjonalnej pomocy oraz ochrona ofiar przemocy w rodzinie.

4.2. Cele szczegółowe

1. Skuteczne i efektywne zwalczanie przemocy w rodzinie.

Działania:

- 1) kontynuacja działalności Zespołu Interdyscyplinarnego w celu szybkiego i skutecznego podejmowanie działań zmierzających do zapewnienia bezpieczeństwa oraz zatrzymania przemocy w rodzinie, a także planowania i realizacji działań pomocowych w oparciu o diagnozę potrzeb,
- 2) koordynowanie pracy Zespołu łącznie z organizowaniem jej w grupach roboczych dla działań wobec stwierdzonych indywidualnych przypadków przemocy.
- 3) korzystanie z procedury postępowania w ramach interwencji doraźnej, podjętej w następstwie przemocy w rodzinie, bezpośredniego zagrożenia życia lub zdrowia,
- 4) umożliwienie potencjalnym ofiarom oraz ofiarom przemocy skorzystania z pomocy i wsparcia ze strony poradnictwa psychologicznego i pedagogicznego,
- 5) występowanie z zawiadomieniami do prokuratury o podejrzeniu popełnienia czynów określonych w art. 2 pkt.2 ustawy o przeciwdziałaniu przemocy w rodzinie,
- 6) współpraca z instytucjami udzielającymi pomocy rodzinom, w których występuje zjawisko przemocy domowej,
- 7) określenie indywidualnego planu pomocy dla każdej rodziny dotkniętej przemocą,

- 8) kierowanie ofiar przemocy do grup wsparcia,
- 9) praca socjalna z osobami doznającymi przemocy.

2. Podejmowanie systematycznych działań informacyjno-edukacyjnych środowiska lokalnego w celu zwiększenia poziomu świadomości społecznej dotyczącej zjawiska przemocy.

Działania:

- 1) publikowanie za pośrednictwem mediów lokalnych materiałów dotyczących przemocy w celu podniesienia świadomości i wrażliwości społecznej na wszelkie przejawy przemocy w rodzinie;
- 2) opracowywanie oraz realizacja programów profilaktycznych i edukacyjnych adresowanych do dzieci, młodzieży, rodziców w tematyce przeciwdziałania przemocy;
- 3) propagowanie systematycznych działań profilaktycznych i edukacyjnych w szkołach, prowadzonych przez pedagogów, psychologa, specjalisty w dziedzinie przemocy,
- 4) organizowanie form aktywnego spędzania czasu dzieci i młodzieży, promujących życie bez przemocy;
- 5) podejmowanie działań promujących wartości życia rodzinnego bez przemocy.
- 6) rozpowszechnianie materiałów edukacyjnych (broszur, ulotek, plakatów itp.) dotyczących zjawiska przemocy w rodzinie wśród lokalnej społeczności
- 7) dostarczenie informacji o instytucjach udzielających pomocy i wsparcia ofiarom przemocy w rodzinie.

3. Zapewnienie pomocy osobom dotkniętym przemocą poprzez zacieśnianie współpracy instytucjonalnej w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie i tworzenie lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy.

Działania:

- 1) prowadzenie przez Zespół Interdyscyplinarny zintegrowanych i skoordynowanych działań w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie
- 2) podejmowanie profilaktycznych działań w środowisku zagrożonym przemocą w rodzinie, monitorowanie sytuacji,
- 3) wdrażanie procedury Niebieskiej Karty

- 4) diagnozowanie problemu przemocy w rodzinie
- 5) inicjowanie interwencji w środowisku dotkniętym przemocą w rodzinie, monitorowanie sytuacji w rodzinie,
- 6) opracowanie i realizacja indywidualnego planu pomocy dla rodziny dotkniętej przemocą
- 7) rozpowszechnianie informacji o instytucjach oraz możliwościach udzielania pomocy w środowisku lokalnym
- 8) inicjowanie działań w stosunku do osób stosujących przemoc w rodzinie
- 9) prowadzenie dokumentacji działań podejmowanych wobec rodzin, w których dochodzi do przemocy oraz efektów tych działań.

4. Zapewnienie interdyscyplinarnych szkoleń dla służb zajmujących się problemem przemocy.

- 1) systematyczne szkolenia (resortowe i wewnętrzne) wszystkich przedstawicieli służb podejmujących działania na rzecz rodzin uwikłanych w przemoc, w tym szkolenia z zakresu diagnozowania przemocy w rodzinie, realizacji procedury Niebieskiej Karty i prowadzenia interwencji kryzysowej.
- 2) udział w konferencjach tematycznych
- 3) organizowanie spotkań mających na celu wymianę doświadczeń między pracownikami różnych instytucji wchodzących w skład lokalnego systemu przeciwdziałania przemocy.

5. Założenia i przewidywane efekty Programu.

- 1) Wzrost świadomości i wiedzy mieszkańców gminy Trzebielino dotyczący umiejętności rozpoznawania i radzenia sobie z sytuacjami i zachowaniami przemocowymi.
- 2) Spadek liczby przypadków przemocy w rodzinie, w tym spadek liczby rodzin, w których podejmowano interwencje wielokrotnie.
- 3) Umiejętne korzystanie przez osoby doświadczające przemocy z pomocy instytucjonalnej oraz zasobów indywidualnych i środowiskowych, zmierzających do rozwiązania problemów związanych z sytuacją kryzysową.

- 4) Odzyskanie lub nabycie przez mieszkańców gminy Trzebielino poczucia sprawstwa i wpływu na własne życie, wolne od agresji i doświadczeń przemocowych.
- 5) Wzrost liczby rodzin funkcjonujących w warunkach szanujących prawa do rozwoju wszystkich osób w warunkach bezpiecznych, gwarantujących poszanowanie praw człowieka.
- 6) Wzrost liczby osób korzystających z programów korekcyjno-edukacyjnych dla sprawców przemocy.
- 7) Wzrost jakości świadczonych usług, począwszy od rozpoznawania środowisk zagrożonych przemocą, poprzez realne wsparcie osób doświadczających przemocy, aż po nieuchronność kary/konsekwencji proceduralnych dla sprawców przemocy.
- 8) Podniesienie u mieszkańców gminy Trzebielino poziomu umiejętności społecznych oraz konstruktywnego rozwiązywania problemów, pozbawionych agresji i przemocy zachowań, prowadzących do demoralizacji i dysfunkcji.
- 9) Wzrost zaangażowania i realizowania obowiązku reagowania i faktycznego wspierania dzieci przez jednostki oświatowe.

6. Adresaci Programu.

Cele i działania zawarte w Gminnym Programie Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie obejmują wszystkie osoby doświadczające przemocy, akcentując ze szczególną wrażliwością

dzieci i młodzież oraz współmałżonków, partnerów, osoby starsze i osoby niepełnosprawne.

Działania podejmowane w oparciu o Program dotyczą również sprawców przemocy, świadków przemocy, przedstawicieli organów państwowych, instytucji oświaty i kultury, policji, wymiaru sprawiedliwości, służby zdrowia, wspólnot wyznaniowych, a także każdego mieszkańca gminy Trzebielino, stykającego się z problemem przemocy.

7. Koordynator i realizatorzy Programu.

Koordynatorem Programu jest Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Trzebielinie.

Realizatorami Programu natomiast są podmioty działające w zakresie przeciwdziałania przemocy w rodzinie na terenie gminy:

- Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Trzebielinie
- Gminna Komisja ds. Rozwiązywania Problemów Alkoholowych Gminy Trzebielino
- Szkoły na terenie gminy Trzebielino
- Policja
- Służba Zdrowia
- organizacje pozarządowe, stowarzyszenia.

8. Źródła finansowania Programu.

Źródłem finansowania zadań Programu Przeciwdziałania Przemocy w Rodzinie oraz Ochrony Ofiar Przemocy w Rodzinie będą środki finansowe z budżetu gminy, państwa oraz środki pozyskiwane z innych źródeł, jak również środki własne podmiotów uczestniczących w realizacji programu.

9. Monitoring Programu.

Monitorowanie realizacji Programu odbywać się będzie w oparciu o sprawozdawczość podmiotów zaangażowanych w jego realizację. Zebrane informacje pozwolą na kontrolę postępu realizacji założeń Programu. Na bieżąco sprawowany będzie nadzór nad realizacją Programu oraz podejmowane będą niezbędne działania weryfikujące, zmierzające do osiągnięcia wyznaczonych, optymalnych celów Programu.